

Sygn. akt IV CSK 104/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku Z. Ś.
o założenie księgi wieczystej przez przyłączenie do Kw (...),
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 września 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 17 sierpnia 2015 r., sygn. akt I Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawczyni wniosła skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego oraz oczywistą zasadność skargi. Istotne zagadnienie prawne ma dotyczyć tego, czy jest dopuszczalne uznanie, że jeśli przedmiotem czynności prawnej jest część składowa (ruchomość), to skutek tej czynności, w związku z art. 56 k.c., obejmuje również nieruchomości, której ta ruchomość stanowi część składową. Kwestia ta nie uzasadnia przyjęcia skargi kasacyjnej w tej sprawie do rozwiązania. Po pierwsze, Sądy wyraźnie ustaliły, że wolą darczyńcy z zawartej w tej sprawie umowy darowizny nie było darowanie konkretnej nieruchomości, której sprawa dotyczy – nie ma zatem znaczenia, że darowizna obejmowała gospodarstwo rolne – niewskazanie numeru tej działki, zwłaszcza podejmowanie przez darczyńcę działań prawnych (złożenie wniosku o założenie KW) dotyczących danej nieruchomości i świadczących o tym, że darczyńca wciąż się uważał za jej właściciela świadczą o tym, że stan faktyczny leżący u podstaw sformułowanego zagadnienia prawnego nie wystąpił. Po drugie, kwestia ta nie budzi wątpliwości. Ze względu na szczególny status nieruchomości, to one wpływają na los związanych z nimi ruchomości (art. 191 k.c.), a nie odwrotnie. Zupełnie wyjątkowo do przejścia prawa własności nieruchomości bez jej precyzyjnego wskazania może dojść tylko, gdy stanowi ona element większej masy majątkowej: przedsiębiorstwa, gospodarstwa rolnego, spadku. W szczególności nie jest z tego względu dopuszczalne przyjęcie, że przeszło prawo własności nieruchomości na podstawie art. 56 k.c., jeżeli w umowie jest mowa o ruchomości posadowionej na tej nieruchomości. Brak zatem podstaw, aby ze względu na wskazane w skardze kasacyjnej istotne zagadnienie prawne przyjąć ją do rozpoznania. Trzeba też dodać, że skarga nie jest oczywiście uzasadniona –

lektura zaskarżonego postanowienia nie dowodzi oczywiście nieprawidłowego wyłożenia lub zastosowania prawa.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.